

Рис. 3.19. Съзвездието Пегас в звездна карта в книгата „Grienbergerda“ [1162]. Книгохранилището на Пулковската обсерватория (Санкт Петербург). Вж. също [542], с.

ти в „Апокалипсис“, понеже картината вече е ясна. Вж. също [542] и [544].

И тъй, видяхме, че АСТРОНОМИЧЕСКАТА СИМВОЛИКА В „АПОКАЛИПСИС“ Е НАЛИЦЕ.

3.8. ПЛАНЕТИТЕ – КОНЕ В СРЕДНОВЕКОВНАТА АСТРОНОМИЯ

А сега – най-важното в датирането. Бързото въртене на планетите – ето кое първо привлича вниманието на астрономите. Наблюдателят забелязва, че движението им е твърде неравномерно. Така наречените ГОРНИ планети, тоест разположените ИЗВЪН орбитата на Земята, редовно описват

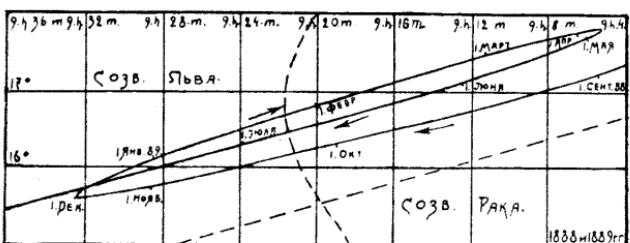

Рис. 3.20. Примкообразният път на Сатурн между съзвездиета Рак и Лъв през 1888 и 1889 г. От [542], с. 12, ил. 4.

И ВСИЧКО ТОВА Е ТОЧНО ОПИСАНО В „АПОКАЛИПСИС“. Казано е: „Двайсет и четири старци падаха пред Седналия на престола, поклањаха се на Живеещия во веки веков и полагаха венците си пред престола“ (Ап. 4:10).

В ежедневното си завъртане на ширината на Средиземно море Северният венец ту се издига нагоре, до зенита, ту слизи в северната част на хоризонта. Става дума за местния зенит на ширината на остров Патмос.

Няма да изброяваме другите съзвездия и звезди, споменати в „Апокалипсис“, понеже картината вече е ясна. Вж. също [542] и [544].